

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

Developing Basic Word Writing Abilities Using Cooperative Learning, TGT Techniques, and Co-Ordinating with Skill Exercises for 3rd-Grade Students

ยุภาวรรณ ศรีทชาคลัง¹, วณิดา ธาระนัต², สุรกานต์ จังหาร³

Yupawan Satthakhang¹, Wanida Pharanat², Surakan Jungharn³

¹⁻³คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

¹⁻³Faculty of Education, Rajabhat Mahasarakham University

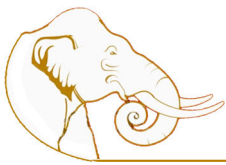
Email: Yupawanny@gmail.com¹, wanidapharanat@hotmail.com², k0949866424@gmail.com³

Received : August 17, 2024; Revised : August 28, 2024; Accepted : September 26, 2024

บทคัดย่อ

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยของโรงเรียนบ้านแคนในปัจจุบัน พบปัญหาการอ่านและการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการเขียนคำพื้นฐาน จึงควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้สามารถพัฒนาการเขียนของนักเรียนให้ดียิ่งขึ้น การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อ 1) พัฒนาการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถการเขียนคำพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถ ด้านการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 14 คน ของโรงเรียนบ้านแคน อำเภอลำทะเมนชัย จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย มี 3 ประเภท ประกอบด้วย 1) แผนการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ จำนวน 12 แผน 2) แบบวัดความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน 3) แบบสอบถามความพึงพอใจ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบ t (One Sample t-test) ผลวิจัยพบว่า

1. ผลการพัฒนาการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.89/85.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

2. นักเรียนที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีความสามารถในการเขียนคำพื้นฐานภาษาไทย หลังเรียนเท่ากับ ร้อยละ 85.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำพื้นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

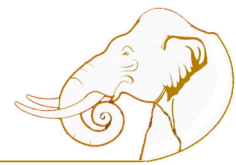
โดยสรุป การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สามารถพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานของนักเรียน และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: ความสามารถในการเขียน; การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT; แบบฝึกทักษะ; การเขียนคำพื้นฐาน

Abstract

The current management of Thai language teaching at Ban Kaen School has found problems in reading and writing of Grade 3 students, who have consistently low academic achievement, especially in writing basic words. Therefore, it should be improved to further develop students' writing skills. The objectives of this research aimed to 1) Develop cooperative learning activities using the TGT technique together with skill exercises to promote the ability to write elementary words effectively according to the 80/80 criterion and 2) Compare academic abilities in Writing elementary Thai words using skill training together with cooperative learning TGT techniques for Grade 3 students during the post-study comparison with the 80% criterion, and 3) To study student satisfaction with cooperative learning activities, TGT techniques, skills practice. The target group was 3rd-grade class 14 students at Ban Khaen School, Wapi Pathum District, Maha Sarakham Province, under the Maha Sarakham Primary Educational Service Area Office 2, which was obtained from cluster random sampling. There are three types of tools used in the research; 1) TGT cooperative learning plans combined with 12 skill training plans, 2) basic word writing skills training exercises, and 3) the questionnaire on student satisfaction with cooperative learning using TGT techniques combined with exercises. Statistics used in data analysis include percentage, mean, standard deviation (S.D.), and One Sample t-test. The results of the research found that;

1. Organizing cooperative learning activities using TGT techniques coordinated with skill training to promote the ability to write elementary words efficiently (E1/E2) equal to 85.89/85.48, which is higher than the specified criteria.

2. Students who study by organizing cooperative learning activities using TGT techniques coordinated with skill training have academic ability. In terms of writing elementary Thai words during the study, compared with the criterion of 85.48 per cent, it shows that organizing cooperative learning activities using the TGT technique together with skill exercises increased the learning ability in writing elementary Thai words during the study compared to the criterion 80 per cent with statistical significance at the .05 level.

3. Students were satisfied with the cooperative learning activities organized using the TGT technique coordinated with skill exercises to develop basic word writing skills for Grade 3 students. Overall, they were satisfied at the highest level.

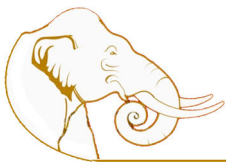
In conclusion, the collaborative learning management using TGT technique with skill exercises can develop students' basic writing ability and students are most satisfied with the learning management.

Keywords: Writing Abilities; Cooperative Learning TGT Techniques; Skill Exercises; Basic Word Writing Abilites

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ประจำชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมที่ก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพ และเสริมสร้างบุคลิกภาพให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างกันและกัน ทำให้เกิดความสะดวกในการสื่อสารให้มีความเข้าใจตรงกัน อีกทั้งภาษาไทยยังเป็นเครื่องมือในการ แสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งต่าง ๆ เพื่อพัฒนาความรู้ ความคิดวิเคราะห์ วิจัย และ สร้างสรรค์ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางสังคมตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคง นอกจากนี้ภาษาไทยยังเป็นสื่อที่แสดงถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่ล้ำค่าทั้งในด้านประเพณีวัฒนธรรม วรรณกรรม และวรรณคดี โดยมีอักษรเป็นสื่อส่งผ่าน ตั้งแต่อดีตจวบจนปัจจุบัน ภาษาไทยจึงเป็น ทรัพย์สินทางปัญญา ที่ควรแก่การเรียนรู้ จากการจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุว่า ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญ ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้มีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551 : 37)

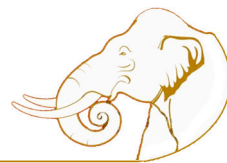
หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 ได้กล่าวถึงจุดเน้นพัฒนาผู้เรียน โดยการขับเคลื่อนหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้น พื้นฐาน 2551 และการปฏิรูปการศึกษาให้ประสบผลสำเร็จตามจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียนโดยให้ทุกภาคส่วนร่วมกันดำเนินการ กระทรวงศึกษาธิการได้ กำหนดจุดเน้นการพัฒนาผู้เรียน คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 ต้องมีทักษะความสามารถ คือ การอ่านคล่อง เขียนคล่อง คิดเลขคล่อง มีทักษะการคิดขั้นพื้นฐาน มีทักษะชีวิต ทักษะการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ ตามช่วงวัยและมีคุณลักษณะใฝ่รู้ ซึ่งกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ได้กำหนดมาตรฐาน

และสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ 5 สาระ คือ การอ่าน การเขียน การฟัง การดู และการพูด หลักการใช้ภาษาไทย วรรณคดีและวรรณกรรม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2553 : 3)

โดยปัจจุบัน สภาพการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนบ้านแคน ยังมีปัญหาทางด้านการอ่านและการเขียนคำพื้นฐานไม่ถูกต้อง จากการทดสอบการอ่านออกเขียนได้ของนักเรียนโรงเรียนบ้านแคน พบปัญหาการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ซึ่งจากการทดสอบการอ่านออกเขียนได้ โดยใช้ข้อสอบของเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 5 คน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2565 (โรงเรียนบ้านแคน, 2565 : 3) พบว่า ยังมีนักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 40 และมีผลการเขียนอยู่ในระดับพอใช้และปรับปรุง และจากจำนวนนักเรียนทั้งหมด 14 คน ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2566 พบว่า นักเรียนที่มีปัญหาเกี่ยวกับการอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 35.71 และมีผลการเขียนอยู่ในระดับพอใช้และปรับปรุง (โรงเรียนบ้านแคน, 2566 : 4) จากข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนข้างต้น สะท้อนให้เห็นว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ของโรงเรียนบ้านแคน มีปัญหาด้านการอ่านและการเขียนอย่างต่อเนื่อง และควรได้รับการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้ นักเรียนสามารถพัฒนาการอ่านและการเขียนให้ดียิ่งขึ้น

จากสภาพปัญหาข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้านวัตกรรมเพื่อแก้ปัญหา โดยเป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าวได้กับวัยของนักเรียน และเป็นวิธีการที่สามารถสอดแทรกกิจกรรมที่สนุกสนาน ให้นักเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมกับเพื่อน ๆ จึงได้พบรูปแบบการจัดการกิจกรรมการเรียนการสอน โดยใช้เทคนิคการสอนแบบ TGT ซึ่งมีการเสนอเนื้อหาแก่ผู้เรียนที่มีความยืดหยุ่นสามารถนำเสนอได้ทั้งการบรรยาย อภิปราย กรณีศึกษาหรืออาจจะมีสื่อการเรียนอื่น ๆ ประกอบด้วยก็ได้ เทคนิค TGT จะแตกต่างจากเทคนิคอื่น ๆ ตรงที่ผู้สอนต้องเน้นให้ผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนต้องให้ความสนใจมากในเนื้อหาสาระ เพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน วิธีนี้เหมาะสมกับการเรียนรู้ในวิชาพื้นฐานที่สามารถถามคำถามที่มีคำตอบแน่นอนตายตัว การสอนแบบ TGT มีการจัดการเรียนรู้ในลักษณะของทีม เป็นการจับทีมผู้เรียนโดยให้คล่องทั้งเพศและความสามารถ ทีมมีหน้าที่ ในการเตรียมสมาชิกให้พร้อมเพื่อการเล่นเกมนอกจากจับชั่วโมงการเรียนรู้แต่ละทีมจะนัดสมาชิก ศึกษาเนื้อหาโดยมีแบบฝึกหัดช่วย และผู้เรียนจะผลัดกันถามคำถามในแบบฝึกหัดจนกว่าจะเข้าใจ เนื้อหาทั้งหมด เทคนิค TGT จุดเน้นในทีม คือ ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีมจะช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อน ร่วมทีมให้มากที่สุด และการจัดการเรียนรู้แบบ TGT ยังสามารถใช้เกมในลักษณะเกมตอบคำถามง่าย ๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ในการเล่นเกมนักเรียนที่เป็นตัวแทนจากทีมแต่ละทีมจะมาเป็นผู้แข่งขัน (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2553 : 164) และจากการศึกษางานวิจัยที่มีการนำรูปแบบการจัดการเรียนรู้ TCT มาใช้พัฒนานักเรียนด้านการอ่านและการเขียนพบว่า ผลการวิจัยของ ธนพร ดวงพรกชกร (2559 : 71-79) ซึ่งได้ศึกษาการพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก พบว่า ผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำ หลังการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก

สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผลการวิจัยของ ประสิทธิ์ จันทรโคตร (2558 : 72-84) ได้ศึกษาการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านคำยาก ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงได้พัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นโรงเรียนบ้านแคน โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนคำ พื้นฐานให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบความสามารถ ด้านการเขียนคำพื้นฐานของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 และ 3) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มี ต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ และสามารถนำความสามารถด้านการเขียน ไปใช้ประโยชน์ในการเรียนวิชาอื่น ๆ ใช้ในชีวิตประจำวันได้จริงตรงตามเจตนารมณ์ของการปฏิรูปการศึกษา ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถ ด้านการเขียนคำพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถ ด้านการเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ทักษะ

สมมติฐานการวิจัย

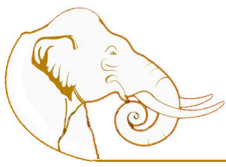
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนรู้โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมแบบฝึก ทักษะ มีความสามารถในการด้านเขียนคำพื้นฐานหลังเรียน สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80

การทบทวนวรรณกรรม

1. ความสามารถในการเขียนคำพื้นฐาน

ความสามารถในการเขียน

นักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงความสามารถในการเขียนไว้ว่า ความสามารถในการ เขียนนั้น ผู้เขียนต้องรู้จักวิธีใช้การเรียบเรียงข้อความตามลักษณะโครงสร้างของภาษาที่ใช้ ใช้แบบการเขียน ให้ตรงกับจุดมุ่งหมายของการเขียนนั้น ๆ ตลอดจนการใช้ถ้อยคำ และสำนวนโวหารได้อย่างถูกต้อง เพราะ การเขียนสื่อความหมายด้วยตัวอักษรของภาษา ซึ่งเป็นที่เข้าใจกันระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน (Lado, 1977: 29)

การเขียนไม่ได้หมายความว่าเพียงแต่การสร้างประโยคที่ถูกต้องแต่เพียงอย่างเดียว ยังหมายความว่ารวมถึงความสามารถในการเขียนประโยคสื่อสาร ออกมาได้อย่างชัดเจน ไม่คลุมเครือ ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ต้องการจะเขียน ทั้งนี้ ต้องคำนึงถึงลีลา เฉพาะตัวของผู้เขียน และเอกภาพของเรื่องด้วยเช่นเดียวกัน (White, 1980 : 111)

การกำหนดคำพื้นฐาน

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดบัญชีคำพื้นฐาน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีจำนวนทั้งสิ้น 1,210 คำ เป็นตัวย่อจำนวน 340 คำ คำประสมง่าย จำนวน 288 คำ คำเดี่ยวยาก จำนวน 168 คำ และคำประสมยากจำนวน 414 คำ เป็นคำที่ทดสอบความยากง่ายในการอ่านและการเขียนมาแล้ว โดยคัดเลือกจากจำนวนคำของบัญชีคำแต่ละชั้น ซึ่งนักเรียนใช้พูดในชีวิตประจำวันที่มีความถี่สูง ดังนั้น คำเหล่านี้จึงเป็นคำที่ควรเรียนในชั้นต่าง ๆ ตามที่กำหนด แต่การพิจารณาคำไปใช้ในแต่ละชั้นควรพิจารณาคัดเลือกอีกครั้งหนึ่งโดยพิจารณาคำที่จำเป็นต้องใช้ในท้องถิ่นนั้น ๆ และตามสถานการณ์ต่าง ๆ รวมทั้งพิจารณากำหนดจำนวนคำให้เหมาะสม

คำที่กำหนดใช้ในบัญชีคำพื้นฐานแต่ละชั้น ไม่ควรถือเป็นหลักตายตัวมากนัก ควรปรับปรุงได้ตามความเหมาะสม คำในบัญชีคำชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อาจปรับมาใช้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้ ทั้งนี้ ควรพิจารณาค่าความยากของการอ่านและการเขียนด้วยเพื่อให้การใช้คำเหมาะสมกับวัยและตามลำดับขั้นการเรียนรู้ของนักเรียน เขตการศึกษาแต่ละเขตหรือจังหวัดต่าง ๆ ควรนำคำจากบัญชีคำพื้นฐานในระดับชั้นต่าง ๆ ไปทดสอบค่าความยากของการอ่านและการเขียน เพื่อจัดทำบัญชีคำอ่านและคำเขียนในเขตการศึกษาหรือจังหวัดของตนและนำไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้นและให้นำคำจากบัญชีคำพื้นฐานเหล่านี้ไปใช้ในการสร้างสื่อการเรียนการสอนในกลุ่มประสบการณ์ต่าง ๆ

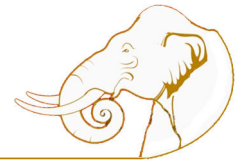
2. การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

การเรียนรู้แบบทีมแข่งขัน (Team games tournament: TGT) เป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้รวมกลุ่ม เพื่อทำงานร่วมกันและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกในแต่ละทีมจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน คือ ความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ มารวมกลุ่มกันในอัตรา 1:2:1 ซึ่งสมาชิกของทีมจะได้แข่งขันในเกมเชิงวิชาการ โดยความสำเร็จของทีมจะขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลสำคัญ (Slavin, 1987 : 23-26)

แนวคิดเกี่ยวกับการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT

การเรียนรู้โดยใช้เทคนิค TGT มีองค์ประกอบสำคัญดังนี้ (สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ, 2553 : 164)

1. การเสนอเนื้อหา เป็นการนำเสนอเนื้อหาหรือบทเรียนใหม่ รูปแบบการนำเสนออาจจะเป็นการบรรยาย อภิปราย กรณีศึกษาหรืออาจจะมีสื่อการเรียนอื่นๆ ประกอบด้วยก็ได้ เทคนิค TGT จะแตกต่างจากเทคนิคอื่นๆ ตรงที่ผู้สอนต้องเน้นให้ผู้เรียนทราบว่าผู้เรียนต้องให้ความสนใจมากในเนื้อหา

สาระ เพราะจะช่วยให้ทีมประสบความสำเร็จในการแข่งขัน วิธีนี้เหมาะสมกับ การเรียนรู้ในวิชาพื้นฐานที่สามารถถามคำถามที่มีคำตอบแน่นอนตายตัว เช่น ภาษาไทย คณิตศาสตร์ เป็นต้น

2. การจัดทีม เป็นการจัดทีมผู้เรียนโดยให้ละกันทั้งเพศและความสามารถ ทีมมีหน้าที่ในการเตรียมสมาชิกให้พร้อมเพื่อการเล่นเกม หลังจากจบชั่วโมงการเรียนรู้แต่ละทีมจะนัดสมาชิก ศึกษาเนื้อหาโดยมีแบบฝึกหัดช่วย และผู้เรียนจะผลัดกันถามคำถามในแบบฝึกหัดจนกว่าจะเข้าใจ เนื้อหาทั้งหมดเทคนิค TGT จุดเน้นในทีม คือ ทำให้ดีที่สุดเพื่อทีม จะช่วยเหลือให้กำลังใจเพื่อน ร่วมทีมให้มากที่สุด

3. เกม เป็นเกมตอบคำถามง่ายๆ เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่ผู้เรียนได้ศึกษาเรียนรู้ในการเล่น เกม ผู้เรียนที่เป็นตัวแทนจากทีมแต่ละทีมจะมาเป็นผู้แข่งขัน

วัฒนาพร กระจับทุกษ์ (2542: 37) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการเรียนรู้แบบร่วมมือแบบ TGT มีดังนี้

1. ครูนำเสนอบทเรียนหรือข้อความใหม่แก่ผู้เรียน
2. แบ่งกลุ่มนักเรียนโดยจัดให้ละความสามารถและเพศ
3. จัดการแข่งขันโดยจัดโต๊ะแข่งขันและทีมแข่งขัน (Tournament Teams) ที่มีตัวแทนของแต่ละกลุ่ม

4. ให้คะแนนการแข่งขัน โดยจัดลำดับคะแนนผลการแข่งขันในแต่ละโต๊ะ แล้วผู้เล่นจะกลับเข้ากลุ่มเดิม (Study Group) ของตน

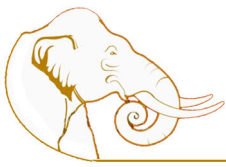
5. นำคะแนนการแข่งขันของแต่ละคนมารวมกันเป็นคะแนนของทีม ทีมที่ได้คะแนนรวม หรือค่าเฉลี่ยสูงสุดจะได้รับรางวัล

สุลัดดา ลอยฟ้า (2536 : 64) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือ โดยใช้กิจกรรมแบบกลุ่มการแข่งขัน (TGT) ดังนี้

1. การนำเสนอบทเรียนต่อชั้นเรียน
2. การเรียนเป็นกลุ่ม เป็นการทำงานกลุ่ม
3. การแข่งขันเกมวิชาการ เป็นการแข่งขันตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อหาของบทเรียน
4. การยอมรับกลุ่ม กลุ่มที่ได้คะแนนรวมถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะได้รางวัล โดยกำหนดรางวัลไว้ 3 รางวัล ได้แก่ กลุ่มยอดเยี่ยม กลุ่มเก่งมาก และกลุ่มเก่ง

ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์ (2553 : 208) ได้กล่าวถึงการเรียนรู้แบบทีมแข่งขัน (Team Games Tournament: TGT) ว่าเป็นการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้ผู้เรียนได้รวมกลุ่ม เพื่อทำงานร่วมกัน และช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สมาชิกในแต่ละทีมจะประกอบด้วยสมาชิกที่มีความสามารถแตกต่างกัน คือ ความสามารถสูง ปานกลาง และต่ำ มารวมกลุ่มกันในอัตราส่วน 1: 2: 1 ซึ่งสมาชิกของทีมจะได้แข่งขันกันในเกมเชิงวิชาการ โดยความสำเร็จของทีมจะขึ้นอยู่กับความสามารถของแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

จากขั้นตอนการสอนด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือที่ใช้เทคนิค TGT ดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของนักศึกษามาสังเคราะห์ร่วมกับแนวคิด หลักการ และวิธีดำเนินการ แล้วกำหนด ขั้นตอนการสอนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ดังนี้

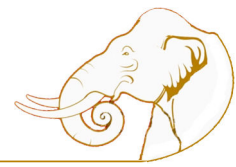
1. ขั้นนำ เพื่อให้นักเรียนพัฒนาความคิดรวบยอดหรือหลักการของการเรียน โดยใช้ เกม เพลง นิทาน การบรรยาย อภิปราย ฯลฯ ทบทวนความรู้เดิมของนักเรียนในเรื่องที่จะเรียน เพื่อเชื่อมโยงให้เข้ากับเนื้อหาใหม่
2. ขั้นสอน ครูเสนอเนื้อหาโดยใช้เทคนิควิธีสอนที่เหมาะสม ผู้เรียนต้องสนใจและ ตั้งใจฟังในขณะที่ครูเสนอบทเรียนทั้งชั้น เพื่อนำความรู้ความเข้าใจในบทเรียนไปใช้ในการแข่งขัน
3. ขั้นจัดทีม แบ่งกลุ่มนักเรียนกลุ่มละ 4 – 5 คน คละนักเรียนที่มีความสามารถเก่ง ปานกลาง และอ่อน เพื่อให้สมาชิกร่วมกันปฏิบัติกิจกรรมและเตรียมความพร้อมที่จะเข้าแข่งขัน
4. ขั้นทำแบบฝึกทักษะการเขียนสะกดคำ
5. ขั้นการแข่งขัน เป็นการแข่งขันตอบคำถามจากเนื้อหาที่ผู้เรียนเรียนรู้ เพื่อพัฒนา ความสามารถในการเขียนคำพื้นฐาน ให้แต่ละทีมจะส่งตัวแทน 1 คนมาแข่งขัน โดยยึดหลักนักเรียนที่มี ความสามารถทัดเทียมกัน คือ นักเรียนเก่งของแต่ละทีมแข่งขันกัน นักเรียนปานกลางแต่ละทีม แข่งขันกัน และนักเรียนอ่อนแข่งขันกัน คะแนนของแต่ละคนมารวมเป็นคะแนนของทีม เพื่อให้นักเรียนแข่งขันกับตนเอง
6. ขั้นสรุป ครูและนักเรียนร่วมกันสรุปบทเรียน มอบรางวัลทีมที่ได้คะแนนสูงสุด

3. แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกเป็นการจัดสภาพการณ์เพื่อให้ผู้ฝึกเปลี่ยนพฤติกรรมจนสามารถปฏิบัติงานที่ได้รับ มอบหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในการสร้างแบบฝึกต้องคำนึงถึงหลักการสร้างจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับ แบบฝึก ลักษณะของแบบฝึกที่ดี ประโยชน์ของแบบฝึก หลักการนำไปใช้ เป็นต้น แบบฝึกทักษะเป็นสื่อ การเรียนการสอนที่สร้างขึ้นเพื่อช่วยพัฒนาทักษะด้านต่าง ๆ ให้เกิดการเรียนรู้มากขึ้น โดยอาศัยการฝึกฝน หรือปฏิบัติด้วยตนเองของผู้เรียน การสร้างแบบฝึกทักษะจะต้องเป็นการเสริมทักษะพื้นฐานโดยกำหนด ให้ผู้เรียนฝึกฝนเรียงลำดับจากง่ายไปยาก ปริมาณของเนื้อหาต้องเพียงพอที่สามารถตรวจสอบและพัฒนา ทักษะ กระบวนการคิด กระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนที่เรียนไปแล้ว เพื่อนำไปใช้ในการแก้ปัญหาและ ผู้เรียนสามารถตรวจสอบความเข้าใจบทเรียนด้วยตนเองได้ ทำให้เกิดทักษะ ความรู้ ความเข้าใจ ความ ชำนาญในเนื้อหาที่ผู้เรียนได้เรียนไปแล้ว (พิมพ์รัตน์ จักรบุตร, 2560 : 34 – 35; ปราณี จินฤทธิ์, 2552 : 32; ประภาพร ถิ่นอ่อง, 2553 : 29; คณิศร ศรีประไพ, 2555 : 30) ซึ่งผู้วิจัยได้นำแบบฝึกทักษะมาเข้าร่วมกับ การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT เพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนของนักเรียนในการวิจัยครั้งนี้

4. ความพึงพอใจ

ความพึงพอใจ คือ ความรู้สึกของบุคคลต่อสิ่งต่าง ๆ ในทางบวกและเป็นความรู้สึกที่สามารถ เปลี่ยนแปลงได้เมื่อเวลาหรือสถานการณ์เปลี่ยนไป ความพึงพอใจในการเรียนรู้ หมายถึง ความรู้สึกพอใจที่มี ต่อการได้ร่วมปฏิบัติกิจกรรมการเรียนการสอนจนบรรลุผลหรือเป้าหมายในการเรียนรู้ (พรณี ชูทัยเจนจิต, 2550 : 14; ปาริชาติ สังข์ขาว, 2551 : 8; Cullen, 2001 : 664; มนตรี เฉียบแหลม, 2544 : 7; ศลใจ วิบูลย์กิจ, 2544 : 42; ศุภสิริ โสมาเกต, 2544 : 49)

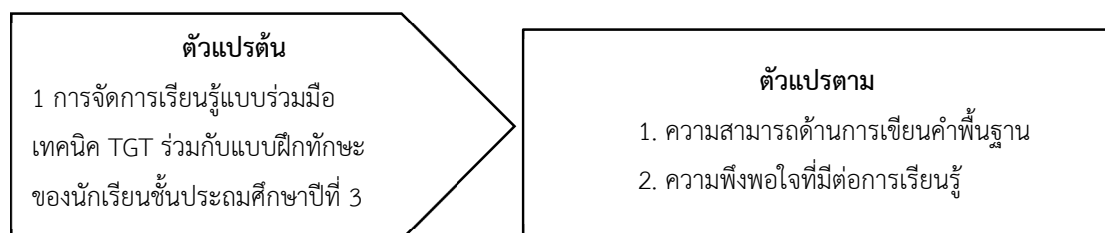

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับความพึงพอใจ มนุษย์ทุกคนมีความต้องการอยู่เสมอและไม่มีที่สิ้นสุด เมื่อได้รับความต้องการอย่างหนึ่งจะต้องการอีกอย่างหนึ่ง เมื่อความต้องการ นั้นได้รับความพึงพอใจ ความต้องการนั้นก็จะหมดลงและเป็นตัวกระตุ้นให้บุคคลพยายามสร้างความพึงพอใจให้กับความต้องการที่สำคัญที่สุดลำดับต่อไป ตัวอย่าง เช่น คนที่อดอยาก (ความต้องการทางกาย) จะไม่สนใจต่องานศิลปะชั้นล่าสุด (ความต้องการสูงสุด) หรือไม่ต้องการ ยกย่องจากผู้อื่น หรือไม่ต้องการแม้แต่อากาศที่บริสุทธิ์ (ความปลอดภัย) แต่เมื่อความต้องการแต่ละขั้นได้รับความพึงพอใจแล้วก็จะมีความต้องการในขั้นลำดับต่อไป (ศุภสิริ โสมาเกต, 2544 : 53; จันทรเพ็ญ ภูโสภา, 2563 : 164-165; สุรางค์ โค้วตระกูล, 2564 : 156; ศักดิ์ สุนทรเสณี, 2541; อ่างถึงใน รัตนภรณ์ จำรัสภูมิ และศิริพงษ์ เพียรศิริ, 2563 : 67-68)

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ซึ่งหมายถึงอารมณ์ความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งวัดโดยใช้แบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น จำนวน 10 ข้อ

กรอบแนวคิดการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ดำเนินการศึกษาตามกรอบแนวคิดการวิจัย ดังต่อไปนี้

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

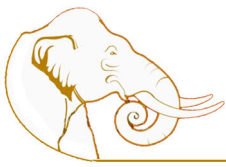
ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 15 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนรวม 96 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ในกลุ่มเครือข่ายพัฒนาคุณภาพการศึกษาที่ 2 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 1 ห้อง นักเรียนจำนวน 14 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) มีขั้นตอนการสุ่ม ดังนี้

1.2.1 จัดทำสลากรายชื่อห้องเรียน และชั้นเรียนให้ครบตามจำนวนห้องเรียนประชากร คือ 15 ห้องเรียน

1.2.2 สุ่มอย่างง่ายโดยจับสลากเลือก 1 ห้องเรียน เพื่อใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย และดำเนินการทดลองตามขั้นตอนการวิจัยต่อไป

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 3 ประเภท ดังนี้

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ จำนวน 12 แผน เวลาเรียนรวม 12 ชั่วโมง ผลการประเมินความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.93$)

2.2 แบบวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐาน เป็นแบบปรนัย เลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ตั้งแต่ 0.60-1.00 ค่าความยาก (P) มีค่าระหว่าง 0.36-0.74 ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (r) มีค่าระหว่าง 0.35 – 0.85 และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (KR-20) เท่ากับ 0.81

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ จำนวน 10 ข้อ มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ตั้งแต่ 0.80-1.00

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2566 ใช้ระยะเวลาในการปฏิบัติการสอน และทำการทดสอบก่อนและหลังเรียน รวมเป็นระยะเวลาในการดำเนินการทั้งสิ้น 12 ชั่วโมง โดยมีรูปแบบการวิจัยและขั้นตอนดังต่อไปนี้

3.1 ขออนุญาตราชการจากคณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เพื่อขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และผู้อำนวยการโรงเรียนพื้นที่วิจัย

3.2 ผู้วิจัยจัดส่งหนังสือราชการด้วยตนเองที่สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 และติดต่อขอเข้าพบผู้อำนวยการโรงเรียนพื้นที่วิจัย เพื่อทำการขออนุญาตและอธิบายวิธีการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

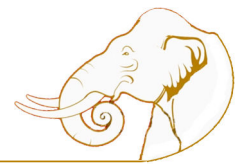
3.3 ผู้วิจัยทำการทดลองตามกระบวนการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยดำเนินการ จัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ทดสอบวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐาน และสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ แล้วนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4. การจัดการกระทำและการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การจัดการกระทำกับข้อมูล

4.1.1 รวบรวมคะแนนที่ได้จากการเก็บข้อมูลระหว่างเรียน การทำแบบวัด และการสอบถามความพึงพอใจ มาจัดเรียงเพื่อความสะดวกในการตรวจให้คะแนน

4.1.2 ตรวจให้คะแนนแบบวัด และแบบสอบถาม โดยลงรหัสข้อมูลในแบบสอบถามเพื่อนำไปบันทึกข้อมูลต่อไป

4.1.3 บันทึกผลคะแนนระหว่างเรียน คะแนนจากการวัดความสามารถในการเขียนคำพื้นฐาน และคะแนนความพึงพอใจ เพื่อเตรียมให้พร้อมสำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูล

4.2.1 วิเคราะห์ประสิทธิภาพของการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน หาค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2)

4.2.2 เปรียบเทียบความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนกับเกณฑ์ร้อยละ 80 โดยใช้ One Sample t-test

4.2.3 วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ การหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5.2 การหาค่าประสิทธิภาพของการจัดการเรียนรู้ (E_1/E_2)

5.3 ทดสอบสมมติฐานโดยใช้ One Sample t-test

ผลการวิจัย

การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะที่ส่งเสริมความสามารถการเขียนคำพื้นฐานมีประสิทธิภาพ เท่ากับ 85.89/85.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด

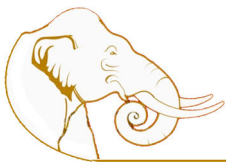
2. นักเรียนที่เรียนโดยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีความสามารถ ด้านการเขียนคำพื้นฐานหลังเรียน เท่ากับร้อยละ 85.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำพื้นฐาน สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยภาพรวมมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.73$)

อภิปรายผลการวิจัย

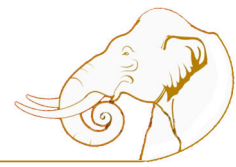
การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถอภิปรายผลการวิจัย ได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ที่ส่งเสริมความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน มีประสิทธิภาพเท่ากับ 85.89/85.48 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้ หมายความว่า นักเรียน ทั้งหมดได้คะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะ จำนวน 12

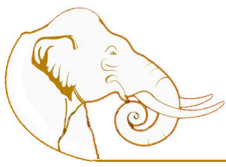
แผนการจัดการเรียนรู้ คิดเป็นร้อยละ 85.89 และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน หลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 85.48 แสดงว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน ที่ผู้วิจัยพัฒนาสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80 สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ อาจเนื่องมาจากรูปแบบการจัดการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ซึ่งผู้วิจัยได้นำมาพัฒนาเพื่อใช้จัดการเรียนรู้ร่วมกับแบบฝึกทักษะ มีลักษณะของกิจกรรมการเรียนรู้ที่ให้นักเรียนทำงานร่วมกันแบบกลุ่ม แม้ว่านักเรียนทุกคนในกลุ่มจะมีความสามารถแตกต่างกัน แต่ก็ต้องให้ความร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อให้เกิดผลสำเร็จได้ตามโจทย์ที่ครูกำหนด และเป็นผลงานการเรียนรู้ของกลุ่มที่เกิดจากนักเรียนทุกคน นักเรียนทุกคนได้ให้ความร่วมมือและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน นักเรียนที่มีความเข้าใจจะช่วยสอนเพื่อน ๆ ที่ไม่เข้าใจ ให้สามารถเกิดผลสัมฤทธิ์และเรียนรู้ไปได้พร้อม ๆ กัน ซึ่งนอกจากจะทำให้เกิดความสามัคคีแล้ว การที่นักเรียนได้ร่วมพูดคุยกันอย่างเป็นกันเอง ยังทำให้ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน ดังนั้น รูปแบบการจัดการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ จึงสามารถพัฒนานักเรียนจนมีร้อยละของกระบวนการและผลลัพธ์สูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ดังที่ นิวัฒน์ ประสานพันธ์ (2551 : 13) ได้สรุปว่าการเรียนรู้แบบร่วมมือ เป็นวิธีการจัดการเรียนการสอนรูปแบบหนึ่ง ที่เน้นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติงานเป็นกลุ่มย่อย โดยมีสมาชิกกลุ่มที่มีความสามารถที่แตกต่างกัน เพื่อเสริมสร้างสมรรถภาพการเรียนรู้ของแต่ละคน สนับสนุนให้มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน จนบรรลุเป้าหมายที่วางไว้นอกจากนี้ การเรียนรู้แบบร่วมมือ ยังเป็นการส่งเสริมการทำงานร่วมกันเป็นหมู่คณะหรือทีมตามระบอบประชาธิปไตย เป็นการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สามารถปรับตัวให้อยู่กับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข ผลการวิจัยยังสอดคล้องกับการศึกษาของ นฤดี ผิวงาม (2545 : 101-103) ได้ทำการศึกษาเรื่องการพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียน เรื่อง วิชาภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าแบบฝึกเสริมทักษะมีประสิทธิภาพสูง กว่าเกณฑ์มาตรฐานกำหนดคือ 83.68/83.33

2. การจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความรู้ ความเข้าใจ และพัฒนาการเขียนสะกดคำในภาษาไทยมีค่าเฉลี่ย 85.48 สูงกว่าเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้ สาเหตุที่เป็นเช่นนี้อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สร้างแรงจูงใจในการเรียนของผู้เรียน ผู้เรียนกระตือรือร้นในการร่วมกิจกรรมสูงกว่าปกติ ประกอบกับการจัดการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการเขียนคำพื้นฐานจนเกิดความเข้าใจ สามารถจดจำวิธีการเขียนคำได้ เพราะได้ฝึกการเขียนคำจนเกิดความชำนาญและเขียนได้อย่างถูกต้อง สอดคล้องกับ คณิศร ศรีประไพ (2555 : 30) ได้ให้ความหมายของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึก แบบฝึกหัด หรือชุดการฝึก คือ งานหรือกิจกรรมที่ผู้สอนมอบหมายให้ผู้เรียนกระทำ เพื่อฝึกทักษะและทบทวนความรู้ที่ได้เรียนไปแล้วให้เกิดความชำนาญ ถูกต้อง คล่องแคล่ว จนเกิดการพัฒนาความรู้และทักษะของผู้เรียนให้ดีขึ้นได้ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ สารสิน เล็กเจริญ (2554 : 67-68) ซึ่งได้วิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนแบบปกติ ซึ่งพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT สูงกว่าที่ได้รับการสอนแบบปกติ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียน สะกดคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT หลังเรียนสูงกว่าก่อน ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในระดับมาก

3. ความพึงพอใจของของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนส่วนใหญ่มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งอาจเนื่องมาจากนักเรียนได้มีส่วนร่วมเรียนรู้กับเพื่อน ๆ อย่างสนุกสนาน นักเรียนได้ใช้ความคิดทุกครั้งในการร่วมทำกิจกรรมการเรียนรู้และแบบฝึกการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก ส่งเสริมให้นักเรียนบรรลุเป้าหมาย ก็ต่อเมื่อเพื่อนร่วมกลุ่มบรรลุถึงเป้าหมายนั้นร่วมกัน นักเรียนจึงมีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ช่วยเหลือ สนับสนุน ซึ่งกันและกัน ไม่ใช่การเรียนเพื่อแข่งขันกันทำคะแนนให้ได้มากที่สุด แต่เป็นการเรียนบนพื้นฐานของความร่วมมือและส่งเสริมซึ่งกันและกัน ดังที่ Applewhite (1965 : 6; อ้างถึงใน ศุภสิริ โสมาเกต, 2544 : 496) ได้อธิบายว่าความพึงพอใจเป็นความรู้สึกส่วนตัวของบุคคลในการปฏิบัติงาน ซึ่งมีความหมายกว้างรวมถึงความพอใจในสภาพแวดล้อมด้วย การมีความสุขที่ทำงานร่วมกับคนอื่นที่ทำงานด้วย ผลการวิจัยนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ มณี บุญญาติชัย (2548 : 89-90) ที่ได้วิจัย เรื่องการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ ซึ่งพบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT อยู่ในเชิงบวก

องค์ความรู้จากการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือ เทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สามารถนำเสนอองค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย ดังต่อไปนี้

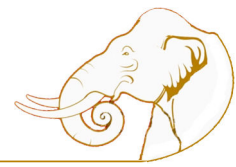
การจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ภาพประกอบ 2 องค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย

สรุป

การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ด้วยกระบวนการจัดการเรียนรู้ 6 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นนำ 2) ขั้นสอน 3) ขั้นจัดทีม 4) ขั้นทำแบบฝึกทักษะ 5) ขั้นการแข่งขัน และ 6) ขั้นสรุป เป็นวิธีการจัดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนานักเรียนให้มีความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานได้สูงกว่าร้อยละ 80 และนักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้วิธีนี้ ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในช่วงแรกครูควรอธิบายขั้นตอนการเรียนรู้ กฎกติกาของการเล่นเกม วิธีการที่ครูนำมาใช้ในการจัดกิจกรรม ชี้แจงจุดประสงค์ วิธีดำเนินการในแต่ละขั้นตอน และเกณฑ์การให้คะแนนให้นักเรียนเข้าใจก่อนจัด กิจกรรมการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เป็นกิจกรรมที่ต้องใช้เวลาในการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากต้องใช้เวลาในการเล่นเพื่อฝึกทักษะ การจดจำ การเขียนสะกดคำและทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่น และการทำแบบฝึกทักษะ รวมไปถึงการทำแบบทดสอบวัดความสามารถการเขียนคำพื้นฐาน ครูควรวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับเวลาที่กำหนด

1.2 จากการเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่า การพัฒนาความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐาน โดยใช้การเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจ มีการถาม-ตอบ ระหว่างครูกับนักเรียน และสามารถทำแบบฝึกทักษะได้ดียิ่งขึ้น นอกจากนี้มีนักเรียนบางส่วนที่ยังขาดทักษะการเขียนสะกดคำ แยกประเภทของคำ ครูผู้สอนควรฝึก ซ้ำ ย้ำ เพื่อให้ นักเรียนมีความสามารถด้านการเขียนคำพื้นฐานให้มากยิ่งขึ้น

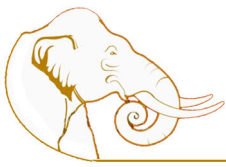
2. ข้อเสนอแนะเพื่อทำการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยในเรื่องอื่น ๆ หรือในระดับชั้นอื่น ๆ เพื่อให้สามารถพัฒนาผู้เรียนได้มากขึ้น

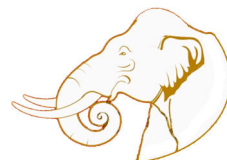
2.2 ควรศึกษาการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึกทักษะ เปรียบเทียบกับเทคนิควิธีการสอนในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อศึกษาการแก้ปัญหาการเขียนคำพื้นฐาน เพื่อศึกษาวิธีการจัดการเรียนรู้ที่สามารถพัฒนาผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- คณิตศร ศรีประไพ. (2555). *การพัฒนาแบบฝึกทักษะการอ่านจับใจความภาษาไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 อำเภอเขาชะเมา จังหวัดระยอง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). ชลบุรี: มหาวิทยาลัยบูรพา.
- จันทร์เพ็ญ ภูโสภ. (2563). *จิตวิทยาสำหรับครู*. มหาสารคาม: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

- ชัยวัฒน์ สุทธิรัตน์. (2553). 80 นวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพมหานคร: ศูนย์หนังสือแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธนพร ดวงพรกษกร. (2559). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์การเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ด้วยการเรียนรู้แบบร่วมมือเทคนิค TGT ร่วมกับแบบฝึก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นฤดี ผิวงาม. (2545). การพัฒนาแบบฝึกเสริมทักษะการเขียนเรื่อง วิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการนิเทศ). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- นิวัฒน์ ประสานพันธ์. (2551). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องจำลองโมเลกุล DNA ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือด้วยเทคนิค Jigsaw. (การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต). อุบลราชธานี: มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี.
- ปาริชาติ สังข์ขาว. (2551). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการใช้บริการห้องสมุดมหาวิทยาลัยศรีพระทุม การศึกษาค้นคว้าอิสระ บริหารธุรกิจบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- ประภาพร ถิ่นอ่อนง. (2553). การพัฒนาแบบฝึกทักษะวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง การแยกตัวประกอบของพหุนามดีกรีสอง สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาวิจัยและประเมินผลการศึกษา). พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ประสิทธิ์ จันทโคตร. (2558). การพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ภาษาไทย ด้านการอ่านคำยากของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้กลุ่มร่วมมือเทคนิค TGT. (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการเรียนการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- ปราณี จินนฤทธิ์. (2552). ผลการใช้แบบฝึกทักษะคณิตศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ และเจตคติทางการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเคหะประชาสามัคคี จังหวัดนครราชสีมา. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พรณี ชูพยัเจนจิต. (2550). จิตวิทยาการเรียนการสอน. นนทบุรี: เกรท เอ็ดดูเคชั่น.
- พิมพ์รัตน์ จักรบุตร. (2560). การพัฒนาทักษะการเขียนโดยใช้แบบฝึกทักษะเขียนตามคำบอก สำหรับนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนบ้านปากยาง อำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต) พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม.
- มณี บุญญาติัย. (2548). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องประโยค ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับการสอนแบบปกติ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- มนตรี เฉียบแหลม. (2544). ความพึงพอใจในภาระหน้าที่และงานของเกษตรอำเภอ จังหวัดภาคตะวันออก เฉียงเหนือ. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- รัตนารณ จารัสภูมิ และศิริพงษ์ เพียศิริ. (2563). *การพัฒนาความสามารถการอ่านอย่างมีวิจารณญาณของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ร่วมกับเทคนิคแผนผังความคิด*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- โรงเรียนบ้านแคน. (2565). รายงานผลการทดสอบการอ่านออกเขียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2565. มหาสารคาม: โรงเรียนบ้านแคน อำเภวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม.
- โรงเรียนบ้านแคน. (2566). รายงานผลการทดสอบการอ่านออกเขียนได้ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 โดยสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษามหาสารคาม เขต 2 ปีการศึกษา 2566. มหาสารคาม: โรงเรียนบ้านแคน อำเภวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม.
- วัฒนาพร ระจันทะ. (2542). *การจัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง*. กรุงเทพมหานคร: เลิฟ. แอนด์เลิฟเพรส.
- ชลใจ วิบูลย์กิจ. (2544). *ความสัมพันธ์ระหว่างเทคนิคการประสานงานของศึกษานิเทศก์อำเภอ กับความพึงพอใจในการทำงานของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานศึกษานิเทศก์อำเภอเขตการศึกษา 3*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต) มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภสิริ โสมาเกต. (2544). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ระหว่างการเรียนรู้โดยโครงงานกับการเรียนรู้ตามคู่มือครู*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2553). *พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553*. กรุงเทพมหานคร: สำนักนายกรัฐมนตรี.
- สารสิน เล็กเจริญ. (2554). *การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการเรียนแบบร่วมมือเทคนิค TGT กับ การสอนแบบปกติ*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- สุรางค์ โค้วตระกูล. (2564). *จิตวิทยาการศึกษา*. (พิมพ์ครั้งที่ 13). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุลัดดา ลอยฟ้า. (2536). *เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนคณิตศาสตร์ระดับประถมศึกษา*. ขอนแก่น: มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- สุวิทย์ มูลคำ และอรทัย มูลคำ. (2553). *วิธีจัดการเรียนรู้*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ภาพพิมพ์.
- Cullen, R. (2001). Perspectives on user Satisfaction Surveys. *Library Trends*, 49 (Spring), 602-686.
- Lado, R. (1977). *Language Teaching : A Scientific Approach*. New York: McGraw-Hill.
- Slavin, R. E. (1987). Cooperative Learning and Cooperative School. *Educational Leadership*, 45, 23-26.
- White, R. V. (1980). *Teaching Written English*. London: George Allen.